

SLIBOVÁ

Javorčka

24. - 25. 9. 2016

Důvodem k první zářijové výpravě bylo, jak napovídá nápis, skládání skautských slibů. Protože jsme letos byli na táboře v Polsku, tedy v jiné zemi, odložili jsme sliby až ke září a ~~u~~ vyšli se po několika letech na Javorku do Ostromiře.

Sobotu patřila převážně kajakům, které jsou pro nás po většinu roku nedostupné. Vyšli jsme se proti proudu Javorky

k lesnímu jezu. Bokuřel dal udolím jet užšto, bylo málo vody. Zastavili jsme se tedy na oběd a po něm se pustili do záblesko - bojové hry. Skaut a roveři obdrželi kotlík,

širky a litr vody. V leseňnu měli za úkol uvařit čaj, jeze v tom byl háček. Po 20 minutách vyřezali vlčata a zabíčky si klesli. Pokud je vaše dřívě než byl čaj hotov, úkol se neudal. Úspěšná byla pouze jedna trojice ze tří pod vedením Máji. Po hře jsme obdrželi slavnostní chleť, o tom více na další stráně.

Večer nám doprovodily pokusy o varení bez nádob, což se nám celkem povedlo. Po softbalu se oteplilo a tak jsme ještě před odjezdem domů neokázali do Javorky a prožili tak asi poslední letáční koupání.

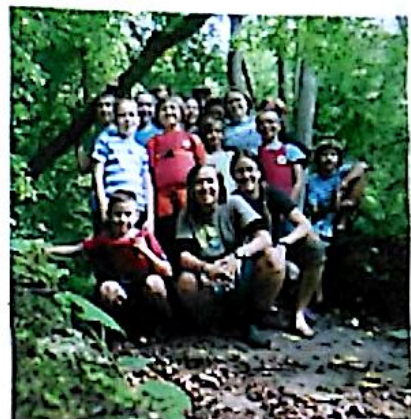
Revič

První metry v kajaku.

První vodák - úvodní hra

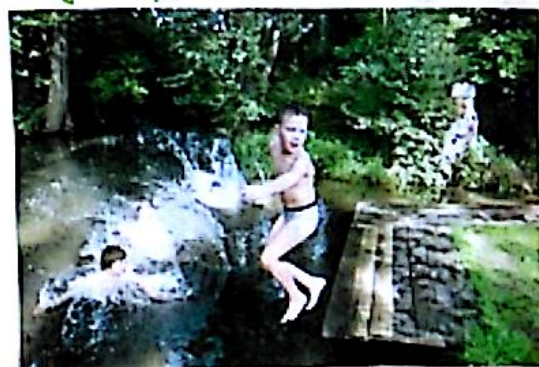

Na lesním jezu: dole - Ben, Bubi, Renada; uprostřed Pepa, Krtek, Ewa, Tuleň, Sušanka, Krab, Bára, Báj, Kečup, Mája; nadu Zádio, Olda

Veče v poněkudové střepe. Vpravo veče na turolo na dřevě.

Vody málo, bahna moc. Nevadí.

Skautský slib jakožto slavnostní záležitost vyžaduje náležitou přípravu. Ne jinak tomu bylo letos na Javorce. Jakmile jsme dohráli vzrušující bojovou hru v lese, byl vyhlášen konec srandy, rozdělili jsme se na týmy podle šikovnosti, sympatií a jiných důležitých parametrů a dali se do práce. Místo slibu bylo letos výjimečně krásné – malý ostrůvek po lesním jeze, na který se šlo po lávce (která byla taktéž předmětem našeho odpoledního snažení). Javorka kolem ostrůvku docela bystře teče a tak krása tohoto místa nám dodala sílu a práce šla pěkně od ruky. Vytvořili jsme čtyřpatrovou pyramidu, řádne vycpanou chrundičkem, čtyři fagule čili pochodně a již zmíněnou lávku. A protože nás bylo dost a jsme nejen šikovní, ale někteří z nás mají i smysl pro krásu, podařilo se ohniště stylizovat do kompasové růžice a vkusně ozdobit šiškami a pilinami. Byli jsme s dílem spokojeni, jen někteří pesimisté se obávali, že ohniště tak krásné, že hrozí, že si na něm do večera někdo opeče bufty.

Krab s Majou chystají fagule.

Slibové ohniště na ostrůvku pod jezem

Večer před slibem je tradičně místo pro to, abych pohovořila s těmi, kteří se chystají večer slibovat. Povídáme si o tom, jak se daří dodržovat ten či onen skautský zákon, se kterým jsou největší trable, co se oddílů daří a co by se dalo zlepšit, v čem se oddíl liší od jiných kolektivů, jaké to asi je být kormidelníkem apod. Na závěr krátce zhodnotím každou štíku svými očima a naznačím, kde bych hledala prostor pro zlepšení. S vlčaty a žabičkami je rozhovor kratší a jednodušší se skauty si povídáme déle a krutěji 😊.

Mezitím důvěryhodné štíky vyrobí deset lodiček se svíčkami a čas se pomalu nachýlí k odchodu na slibové místo. Jak známo i obyčejná místa vypadají ve tmě tajemně a to samozřejmě platí i pro naše ohniště, v potu tváří zhotovené. Svítí hvězdy a my se jeden po druhém posouváme po lávce na ostrůvek. Už i největší vypravěči jsou zticha a všichni vytvoříme půlkruh, na jehož začátku jsem já a na konci Olda. Mezi námi stojí zbytek oddílu, slibující, kormidelníci, člunáři i roveři promíchání tak jak přišli, bez rozdílu věku nebo důležitosti. Vedle mě zaujal místo Troll a tak mu světuji první lodičku a zapaluji první svíčku. Držím ji v ruce a mluvím o tom, jak se očekává, že se bude chovat člověk, který dostojí prvnímu skautskému zákonu, totiž pravdomluvnosti. Nejde jen o to nelhat, ale být důvěryhodným člověkem, nepřekrucovat vyprávění, aby se stal třeba zajímavějším nebo aby získal nějaké výhody, neplést si pravdu s polopravdou. Pak lodičku se svíčkou předám Trollovi, který, pokud je rozhodnut, že se takovým člověkem stane, pronese slovo „Přijímám!“ a pošle loďku dalšimu. Občas se loďka dostane k někomu, kdo již svůj slib složil. Pro takovou štíku je to okamžik, kdy může zhodnotit, jak na tom ve skutečnosti je. Podle toho odpovídá buď „Daří se mi“ nebo „Snažím se“, může zaznít i „Nedaří se mi“. Lodička zanedlouho doputuje až k Oldovi, který ji vypustí do proudu a světylko se mihotá po vodní hladině. Někdy zhasne brzy a někdy pluje dál. Některé loďky se zastaví ve vracáku a vidíme je celou dobu. Tak to jde pořád dál, dokud se všichni nezamyslíme nad deseti body skautského zákona. Tento rituál jsme si vymysleli a provází nás u každého slibu.

Večer u loděnice.

Ráno po slibu.

Kdo věří, že celý život vydrží na tato slova a tuto chvíli myslet, může se u ohně pustit do složení slibu. Oheň však ještě nehoří, stojíme potmě v kruhu kolem našeho ohniště a čekáme. Docela dlouho a pod košile se začne plazit chlad od noční řeky. Nikdo však nepromluví. Všichni čekají. Konečně na druhém břehu vyskočí plamínek, z plamínku je oheň, který se náhle rozhoří a prská a přibližuje se k nám. Hoří první fagule, na které plínáší Rádio oheň severu a z této světové strany také přiloží faguli k pagodě a pronáší slova o síle a odvaze. Po lávce postupně přicházejí ohňoví poslové z východu, jihu a západu. Narvalové zapálili čtvrtý slibový oheň Štik. Teprve teď je vidět, že za našimi zády visí státní i oddílová vlajka a všem je krásně vidět do tváří. Chlad je pryč a postupně slibují žabičky, vlčata i skauti. Mluví o tom, že budou plnit dobré skutky, milovat Českou republiku, ctít pravdu a lásku a nebudou se vzdávat. My zbylí jsme svědky a přejeme jim, ať se daří a nedají se odradit neúspěchy. Na závěr spojíme ruce v kruh a posílám stisknutí. Kdo ho ucítí, posílá ho dál. Slova „kruh se uzavřel“ končí celou slavnost a my se můžeme vrátit k loděnici.

Ráno se na ostrov vracíme, místo už je zase docela obyčejné a osamělé. Jenom my víme, co se zde odehrálo a na co můžeme vzpomínat. Kdo chce, může si vzít z ohniště uhlík nebo se vydat po proudu Javorky hledat lodičku. Není špatné mít hezké vzpomínky schované doma v šuplíku.

